

DUCETI-VĂ ÎN TOATĂ LUMEA ȘI PROPOVĂDUIȚI EVANGHELIA!

SPERANȚA

Mai 2025 Anul 11, Nr. 134

MAI ESTE LOC!

Dorel Brîndăș

REALIZAREA RĂSCUMPĂRĂRII!

Traian Secară

CU DUMNEZEU, CU OAMENII LUI DUMNEZEU, PENTRU OAMENI!

Mama - La mulți ani

ECHIPA EDITORIALĂ:

Constantin Oprănescu. Telefon: 0423659724

Adrian Buzgău Telefon: 0433766376

Ioan Ciobotă (Radio Vocea Evangheliei Timișoara)

Aneta Oprănescu. Telefon: 0402923268

Adresa Redacției: 35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Victoria, Australia

Telefon: 0423 659 724, E-mail: sperantaus@gmail.com

PENTRU DETALII, CORESPONDENȚII:

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376

Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608

Leon Curelușă, Biserica Betania 0414333225

Luiza Cîmpean, Biserica Tabor 0448 483 500

Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393

Maria Bughiu, Biserica Baptistă Perth 0434746603

Costul unui abonament pe 1 an: \$50.00. CONT: Romanian Speranta Association Inc., National Australia Bank, BSB - 083214, CONT Nr. - 879530941

Da, este trist...

Da, este trist ce se întâmplă în vremurile pe care le trăim. Dar, pe de altă parte cred că este o mare onoare pentru noi să trăim aceste vremuri ale Apocalipsei. Eu am fost arestat la Revoluția din 1989. Am văzut Revoluția din prima linie. Atunci a fost îngrozitor, dar acum mă gândesc ce har deosebit am avut să fiu în prima linie a istoriei reale. Așa va fi și când timpurile acestea în care trăim vor fi istorie. Ce har deosebit să fim generația Apocalipsei. Dumnezeu să ne ajute să fim peste vremuri, la înălțimea chemării și așteptării lui Dumnezeu de la noi.

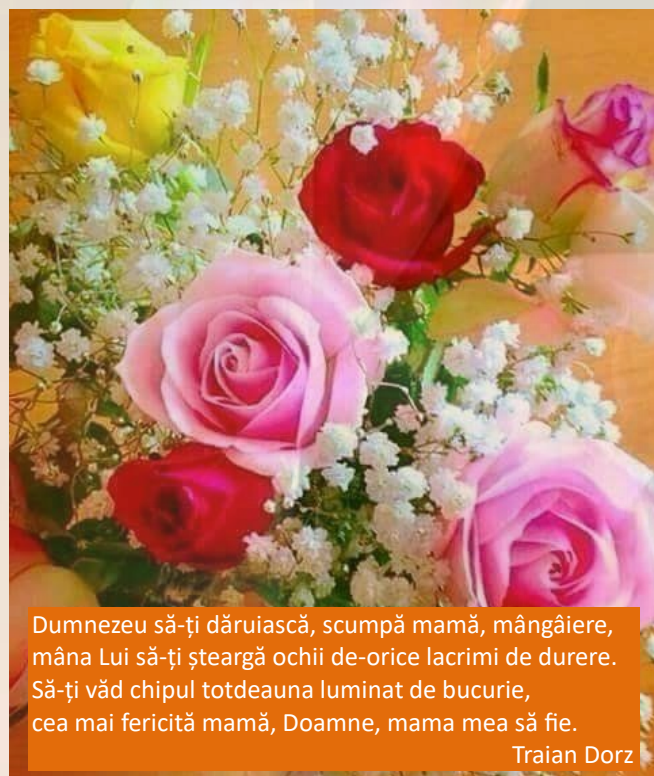
Când vom privi în urmă, poate de pe pământ sau poate din Cer, să nu ne fie rușine și să nu ne facem Tatăl de rușine. Să facem cinste Tatălui nostru ceresc, Evangheliei și Împărăției care va să vină. Noi trăim cu inima și sufletul în Cer, dar cu trupul pe pământ. Suntem cetățeni ai Cerului, soldați ai lui Cristos. Oare ne va lăsa singuri pe pământ? „*Nicicând nu, nicicând nu*”, așa spun versurile unei cântări extraordinare. Chiar pe rug dacă-am ajunge, de ni s-ar tăia capul sau vom fi împușcați, Cristos ne-a promis că va fi cu noi în **toate** zilele, și El nu minte.

Orice metodă de ucidere a creștinilor ar putea fi locul de unde zbori, de unde pleci spre Cer. Orice fel de moarte este locul de unde plecăm spre Cer. Cristos ne-a promis: „*Eu voi fi cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacurilor*”. Îi mulțumim și Îi dăm slavă că este cu noi. Chiar dacă nu ajungem timpuri de persecuție, noi trecem prin ghilotine personale de un fel sau de altul, sau prin „*ruguri*” personale, prin ispite. Cristos este și acolo cu noi. Și asta în **toate** zilele. Asta înseamnă că este cu noi în ziua cea rea și în ziua cea bună.

Cristos este cu cei aleși, cu cei răscumparați de El, în toate zilele, până la sfârșitul veacurilor. Slavă Lui.

Ioan Ciobotă
Radio Vocea Evangheliei Timișoara.

Dumnezeu să-ți dăruiască, scumpă mamă, mângâiere,
mâna Lui să-ți șteargă ochii de-orice lacrimi de durere.
Să-ți văd chipul totdeauna luminat de bucurie,
cea mai fericită mamă, Doamne, mama mea să fie.

Traian Dorz

Da, este bucurie!

Din prima zi de viață, duios m-ai legănat,
Și mi-ai purtat de grijă, somnul mi l-ai vegheat.
În fiecare clipă ai fost în preajma mea,
Și cântecul de leagăn frumos mai răsună.

Mi-ai spus de Cerul sfânt, de Dumnezeu mare,
Mi-ai spus să cred în El, și în a Lui lucrare.
O, Doamne, câte lucruri m-ai învățat de bine,
Îți mulțumesc frumos, și mă rog pentru tine.

Mama, cuvântul magic și cel mai valoros,
Mama, ființa dragă, chipul cel mai frumos.
Mi-ai dat învățătură, cei șapte ani de-acas',
Mi-ai spus de Dumnezeu, de El să nu mă las.

Mă-nchin cu umilință la bunul Dumnezeu,
Și pentru tine mamă, Îi mulțumesc mereu.
Ești ființa cea mai dragă de pe acest pământ,
Rostesc cu bucurie, MAMA, frumos cuvânt.

Anca Ardelean

TRISTEȚE ÎN ZIUA DE FLORII

Spicuri din predica de Florii – Păstor Teofil Ciortuz, Prima Biserică Baptistă Română, Melbourne

Zia Floriilor este o zi care trebuie să fie o zi de bucurie. Și urma o sărbătoare de bucurie – Paștele, cum i-a scos Dumnezeu din Egipt pe copiii lui Israel și le-a poruncit să sărbătorească acest eveniment. O sărbătoare cu bucurie și cu mâncare, când toate familiile se duceau la Ierusalim să fie în prezența Domnului. Și pe măsură ce urcau spre Ierusalim cântau Psalmii treptelor. Înaintea lor era Ierusalimul - o cetate ca săpată dintr-o singură bucată, Templul cu aurul care strălucea în lumina soarelui. Aceasta trebuia să fie o zi de fericire: „*Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim în ea. Doamne ajută, Doamne dă izbândă!*” (Psalm 118)

Și totuși, în această zi Domnul Isus Cristos a plâns, a fost trist. Cum poate fi cineva trist în această zi de sărbătoare? Domnul Isus a plâns pentru cetate și a zis: „*Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi.*” (Luca 19:42) Tot așa și noi ar trebui să citim vremurile. Să știm că vremea este aproape, „*de acum vremea s-a scurtat!*”, să știm că este vremea să ne trezim din somn, că nu mai este mult timp, să știm să citim vremurile. Este timpul să știi că dacă continui pe drumul pe care mergi, și nu este drumul cel bun, vei ajunge rău.

În toate cele patru Evanghelii aflăm despre suferința Domnului Isus Cristos și în felul acesta ne putem pregăti pentru Sărbătoare. Eu vă doresc o Sărbătoare binecuvântată, cu Domnul. Sărbători fericite și harul Lui să ne fie dat în familiile noastre. Această Sărbătoare să fie în cinstea Domnului Isus Cristos și pentru slava Lui.

Programul din această duminică a fost deschis de fratele Dani Baleț, care a condus ora de rugăciune, adresând Bisericii întrebarea: „*Cum este viața noastră de rugăciune?*” Rând pe rând au adus închinarea lor copiii Bisericii, formații de tineri și corul. A coordonat întreaga sărbătoare păstorul Teofil Ciortuz, care a adus apoi bucuria Floriilor, împletită cu tristețea și lacrimile Domnului Isus Cristos, prin predica pe care a intitulat-o „*Tristețe de Florii*”. Biserica a răsunat de cântări de slavă, rugăciuni de mulțumire și laudă pentru Domnul Isus. A Lui să fie toată gloria și mărirea în veci. Amin! Speranța

Glorie, veșnică glorie!
Majestate, Tu ești al nostru Împărat.
Glorie, pace și dragoste
Din tronul Tău, Isuse scump, s-au revărsat.

Înălțăm numele Tău, slăvit Isuse.
Ne închinăm, Te adorăm ca Rege etern!
Glorie, Mântuitorule,
Tu ai murit, ne-ai izbăvit, fii proslăvit!

LACRIMILE DOMNULUI ISUS LA INTRAREA ÎN IERUSALIM

(continuare din ediția precedentă)

Păstor Beniamin Fărăgău (14/04/2015)

Ierusalim... Cetatea Marelui Împărat

„Când S-a apropiat de cetate și a văzut-o, Isus a plâns pentru ea...”

De ce plânge Domnul Isus Cristos într-o zi de Florii? Cuvintele lui Pavel explică de minune acest lucru:

„Tu, care te numești iudeu, care te rezemi pe o Lege, care te lauzi cu Dumnezeuul tău, care cunoști voia Lui, care știi să faci deosebire între lucruri, pentru că ești învățat de Lege; [...] tu deci, care înveți pe alții, pe tine însuși nu te înveți? Tu, care propovăduiești: ‘Să nu furi’, furi? Tu, care zici: ‘Să nu preacurvești’, preacurvești. [...] Tu, care te fălești cu Legea, necinstești pe Dumnezeu prin călcarea acestei Legi? ‘Căci din pricina voastră este hulit Numele lui Dumnezeu între neamuri’, după cum este scris”.

(Romani 2:17-24)

Nu-i așa că se potrivesc aceste cuvinte pentru situația din duminica de Florii? Mai ales pentru cei care patru zile mai târziu au uitat de osanale și-au strigat cu înverșunare:

„Răstignește-L, sângele Lui să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri”.

Cu lacrimi în ochi Domnul Isus intră în cetate, poate pe poarta de aur. El intră în Templu. „A început să scoată afară pe cei ce vindeau și cumpărau în el. Și le-a zis: ‘Este scris’: Casa Mea va fi o casă de rugăciune. Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.” (Luca 19:45,46) Domnul Isus a adus în mijlocul bucuriei vestirea judecății și a pedepsei. Dar oare ce-ar spune El dacă ar veni la bucuria noastră într-o Duminică de Florii, dacă ar intra în Templele noastre, în Bisericile noastre, dacă ar colinda cetatea noastră, dacă S-ar uita la lumea în care trăim?

Dragii mei, numai în săptămâna trecută niște oameni înarmați au intrat în Biserici care sărbătoreau Vinerea mare în Kenia. Peste 150 de studenți au fost secerați în numele religiei. Unul dintre păstorii

locali a strigat către lumea întreagă și în mod special către liderii musulmani, și a zis: „Toți teroristii sunt musulmani, dar eu nu cred că toți musulmanii sunt teroristi!”

Dragii mei, ceva este rupt în lumea noastră... Oare de ce Domnul Isus Cristos a zis: „Când va veni Fiul Omului va găsi credință pe pământ?” Oare acum ar putea să Se bucure cu noi, sau ar continua să plângă? Aș vrea să recitesc textul din Romani 2:17-24, dar nu pentru iudei, ci pentru noi, care suntem într-o Biserică, noi care ne numim creștini nu contează ce fel de creștin ești, religia nu mântuiește pe nimeni, Cristos ne mântuiește pe toți. Dar cum ar suna textul acesta în dreptul nostru, al creștinilor zilelor noastre? „Tu, care te numești **creștin**, care te rezemi pe o Lege, care te lauzi cu Dumnezeuul tău, care știi voia Lui, care poți să faci deosebire între lucruri

pentru că ești învățat de Lege, Tu, care propovăduiești: ‘Să nu furi’, furi? Tu, care zici: ‘Să nu preacurvești’, preacurvești, Tu, care te fălești cu Legea, necinstești pe Dumnezeu prin călcarea acestei Legi? ‘Căci din pricina voastră este hulit Numele lui Dumnezeu între neamuri’, după cum este scris”. Grele cuvinte... Nu-i așa? Mai ales când nu le citim pentru evrei, ci le citim pentru noi.

Dragii mei, ziua de Florii ar putea fi și pentru noi o zi de bucurii complet diferită față de ceea ce simte Dumnezeu și vede Dumnezeu în viețile noastre, în familiile noastre, în Biserica noastră, în societatea în care trăim, în lumea pe care am construit-o fără Dumnezeu pentru că ne-am considerat mai înțelepți ca El.

Dumnezeu a lucrat cu omenirea în două etape. A existat un Vechi Legământ,

cu un set de legi. Acest legământ a fost bazat pe tăierea împrejur. Legământul este un cadru în care Dumnezeu reglementează apropierea omului păcătos de Dumnezeu. Și există un Nou Legământ, cu alt set de legi, un nou cadru prin care Dumnezeu ne cheamă să ne apropiem de El. Este legământul în sângele Domnului Isus Cristos. Acestea nu sunt concomitent adevărate, funcționale. Primul l-a prevestit pe al doilea, iar când al doilea a venit primul a fost desființat în întregime. Iată ce spune Apostolul Pavel în Galateni 5:1: „*Rămâneți dar tari și nu vă plecați iarăși sub jugul robiei*”. A te pleca sub jugul robiei înseamnă a te întoarce înapoi în sfera umbrelor, a te întoarce în Vechiul Legământ, a crede că pot fi mai plăcute lui Dumnezeu dacă faci o mulțime de lucruri exterioare, chiar tăierea împrejur. Să nu uităm că toate acestea au fost împlinite în Cristos și abrogate în El. Și Pavel continuă: „*Iată, eu, Pavel, vă spun că, dacă vă veți tăia împrejur, Cristos nu vă va folosi la nimic*”. Ce este de înțeles din acest text: ori cu una, ori cu alta. Pavel continuă: „*Și mărturisesc iarăși încă o dată oricărui om care primește tăierea împrejur că este dator să îplinească toată Legea. Voi, care voți să fiți socotiți neprihăniți prin Lege, v-ați despărțit de Cristos; ați căzut din har*”.

Pavel a înțeles ceea ce a adus Isus Cristos și că cei din acea vreme nu L-au înțeles în Duminica de Florii și de aceea L-au răstignit în Vinerea Mare. Dar a urmat Duminica Învierii, și, încetîșor, mesajul Învierii a început să cuprindă ca un foc, mai întâi pe evrei: acolo s-a născut Biserica, în creuzetul iudaismului. Ei ni L-au dat pe Domnul Isus Cristos. Odată ce a venit Cristos, Vechiul Legământ este abrogat. Acum este vorba de a doua tăiere împrejur, a inimii, prin venirea Duhului Sfânt să locuiască în noi. Există deci două feluri de tăiere împrejur – una în carne, alta a inimii, există două legăminte și primul este abrogat, există două Legi – și noi nu mai suntem sub sistemul Legilor vechi testamentale – și există două popoare: un popor al Vechiului Testament și o Mireasă a lui Cristos.

Apartenența la poporul lui Dumnezeu te obligă la ascultare de Dumnezeu, indiferent în care Legământ vei trăi. Și noi am fost tăiați împrejur, dar nu cu o tăiere făcută de mână, ci cu una a inimii, făcută de Cristos. Și iată ce spune Pavel în Coloseni 2:11,12: „*În El ați fost tăiați împrejur nu cu o tăiere împrejur făcută de mână, ci cu tăierea împrejur a lui Cristos, în dezbrăcarea de trupul poftelor firii noastre pământești, fiind îngropați împreună cu El prin botez și înviați în El și împreună*

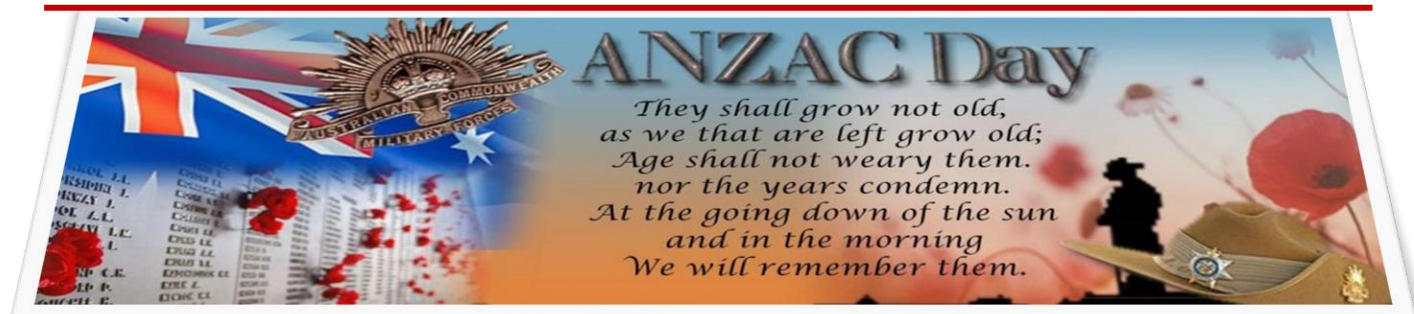
cu El prin credința în puterea lui Dumnezeu, care L-a înviat din morți”. Cu alte cuvinte pentru noi Vechiul Legământ, este abrogat, noi suntem în cadrul Noului Legământ, obligați să păzim poruncile lui Dumnezeu date poporului din Noul Legământ. Noi - cu o altfel de tăiere împrejur, un alt Legământ, o altă Lege, un alt popor - dar cu aceeași obligație de a trăi în ascultare de Dumnezeu: „*De ce-Mi ziceți `Doamne, Doamne` dacă nu faceți ce vă poruncesc Eu?*” (Luca 6:46)

Există un moment în viața noastră când trebuie să luăm o decizie de a ne schimba direcția: asta înseamnă a te pocăi, o schimbare a minții în raport cu Dumnezeu. Până acum fugeai de El ca să trăiești așa cum vrei, acum te-ai întâlnit cu Cristos, te întorci înspre El. Este suficientă o decizie ca să-ți rezolvi relația cu Dumnezeu. Dar de aici și tot restul vieții urmează procesul înnoirii, al transformării. Relația cu Dumnezeu coboară un pic mai adânc în mine ca să schimbe relația cu mine însumi.

Mulțumesc Domnului că încă nu e ziua judecății. De aceea Scriptura ne spune că acum se mai poate face o schimbare în viață. Schimbarea o fac ieșind din mulțimea care îl ovaționa pe Cristos, uitându-mă la lacrimile Lui și începând să plâng împreună cu El. Nu pentru cetate mai întâi, ci

pentru mine și pentru păcatele mele. „*Ferice de cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiați*”.

Dacă eu cred că am cu ce plăti intrarea mea în Rai, nu am parte de Împărăția Cerurilor. Dar dacă mi-am întors buzunarele sufletului pe dos și-mi dau seama că-s pustii și goale și că n-am nimic cu care să merit intrarea, atunci îmi voi pregăti inima pentru Joia Mare, pentru Vinerea Mare, ca să mă pot bucura de Duminica Învierii. Nu uitați, acum, în ziua de astăzi mai putem face schimbări, dar atunci va fi mult prea târziu. Nimeni nu se poate încreștina fără să îl mărturisească cu gura lui pe Cristos ca Domn și să creadă în inima lui că Dumnezeu L-a înviat din morți. Gura și inima trebuie păstrate laolaltă pentru că asta a fost problema în Duminica Floriilor. Buzele erau pline de bucurie și cântări de laudă – „*Osana, binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului, Împăratul lui Israel!*” Dar inima lor se arată în Joia Mare, în Vinerea Mare, în curtea lui Pilat. Și când rupi religia de inimă și te mulțumești doar cu formele exterioare, atunci va trebui să auzi judecata. Doamne, dă-ne curajul să plângem cu Tine când Tu plângi uitându-te la noi, ca să ne putem bucura împreună cu Tine, ca Mirele nostru ceresc la masa nunții Mielului. Amin!

Înălțarea Domnului Isus la Cer

Păstor Ioan Bușan, Biserica Baptistă Perth

„Deci apostolii, pe când erau strânși laolaltă, L-au întrebat: 'Doamne, în vremea aceasta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Israel?' El le-a răspuns: 'Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa. Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.' După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la Cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor. Și cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer pe când Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb și au zis: 'Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre Cer? Acest Isus care S-a înălțat la Cer din mijlocul vostru va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la Cer.' (Fapte 1:6-12)

S-a împlinit vremea în care lucrarea pământească a Mântuitorului s-a încheiat. Ultimul popas cu cei care au rămas lângă El până la capăt a fost muntele Măslinilor, un loc încărcat de istorie. La poalele lui era grădina Ghetsimani, locul în care și-a trăit agonia acceptării încărcării cu păcatul lumii. Și tot acolo este locul dinspre care, „călare pe un măgăruș, mânzul unei măgărițe” a venit și a intrat în Ierusalim (Luca 19:37). Peste povârnișurile acestui munte a trebuit să fugă împăratul David, însoțit de câțiva slujitori loiali, de complotul fiului său Absalom (1 Împărați 15:30-31). Era vremea de rămas bun pentru ucenici, dar și vremea reșezării Lui pe tronul slavei pe care l-a lăsat gol atunci când a ales să pășească în lumea noastră. A venit și s-a întrupat asemenea nouă, a fost respins, batjocorit, răstignit și omorât, apoi a înviat ca Cel dintâi născut dintr-o societate nouă de oameni pentru ca mai apoi să se întoarcă la dreapta Tatălui.

Sunt câteva aspecte ale acestui eveniment din viața Mântuitorului care merită să fie luate în seamă mai ales în scop didactic și moralizator. (2 Timotei 3:16-17)

* Mai întâi, înălțarea Domnului Isus la cer a fost o taină, un mister (v.6-7)

Evenimentul acesta n-a făcut obiectul profețiilor în Vechiul Testament, așa cum a fost nașterea,

moartea sau învierea Lui. În cartea psalmilor sunt câteva aluzii vagi la înălțarea Lui:

„Porți ridicăți-vă capetele să intre Împăratul slavei... (Psalmul 24:7), „...șezi la dreapta Mea...” (Psalmul 110:1-2).

Profeții au văzut prima venire a Domnului prin nașterea Sa, au văzut-o și pe cea de-a doua care urmează, dar n-au primit revelația înălțării. Acest lucru nu face mai puțin important acest eveniment.

Nici măcar pentru ucenici înălțarea Domnului n-a fost un eveniment așteptat.

„Doamne în vremea aceasta ai de gând să așezi Împărăția lui Israel?” (Fapte 1:6)

Această întrebare arată că ei trăiau cu presupunerea că Împărăția va fi stabilită imediat și nu era din partea lor nici un fel de anticipare a despărțirii de El, deși Domnul Isus le spusese de mai multe ori despre acest lucru.

„Dar dacă ați vedea pe Fiul omului suindu-se unde era mai înainte?” (Ioan 6:62)

„Mai sunt cu voi puțină vreme și apoi mă duc la Cel ce M-a trimis”. (Ioan 7:33)

Se pare că nici unul dintre ucenici, deși au ascultat și au auzit, n-au înțeles că urma despărțirea. Nu puteau concepe, era împotriva logicii lor o împărăție fără împărat.

Da, în Sfânta Scriptură sunt încă multe lucruri legate de voia Lui Dumnezeu pe care le citim, le ascultăm, dar nu le putem înțelege pentru că fac parte din categoria lucrurilor ascunse (Deuteronom 29:29).

Problema noastră, ca și credincioși, nu este cu cele pe care nu le înțelegem pentru că sunt din categoria tainelor, ci cu cele pe care le știm foarte bine, le înțelegem, dar le ignorăm fie pentru că ne scot din zona de confort, fie că ne-am obișnuit atât de mult cu ele că am devenit insensibili și le considerăm nesemnificative. N-ar trebui să uităm că „...cine știe să facă un bine și nu-l face săvârșește un păcat”(Iacov 4:17)

* În al doilea rând evenimentul înălțării se remarcă ca fiind nu doar o taină, ci și prin aspectul măreției lui

„După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, s-a înălțat la cer...” (v.9a)

Măreția acestui eveniment este dată de prezența supranaturalului în el.

Supranaturalul are de-a face cu suspendarea legilor naturale (fizice) în momente speciale, în cazul de față fiind vorba de legea gravitației.

În lucrarea Lui Isus au fost astfel de momente ori de câte ori a făcut minuni (umblarea pe mare, vindecări miraculoase, hrănirea mulțimilor, învierea morților, etc), ca să îplinească nevoi și în același timp să-și dovedească divinitatea pe care și-a asumat-o și pentru care a fost condamnat la moarte de cei care l-au refuzat-o. În fața acestui moment special n-au putut face altceva decât să rămână „cu ochii pironiți spre cer”(v.10).

Auziseră ei despre Enoh și Ilie că ar fi avut parte de ceva asemănător, dar acum s-a întâmplat sub privirea lor.

Cea de-a doua parte a versetului, „... și un nor L-a ascuns de ochii lor” (v.9b),

face mai specifică măreția acestui eveniment. Este vorba despre prezența Lui Dumnezeu. Nu este vorba nici de nor de furtună și nici nor de ploaie în pasajul acesta. În Biblie „norul” este, de regulă, asociat cu „Slava” Lui Dumnezeu pentru că acolo unde era „Slava” Lui Dumnezeu acolo era și prezența Lui.

Binecuvântare la Prima Biserică Baptistă

Ce să le punem în ghiozdan?

Duminică, 16 Martie, în cadrul serviciului de dimineață – serviciul familiilor tinere, Prima Biserică Baptistă Română din Australia a avut bucuria să ceară binecuvântarea peste micuțul David Jonah Drăgan, al treilea copil al familiei Radu și Elizabeth.

Fratele păstor Teofil Ciortuz a predicat din Ezechiel 14:13-14, predica intitulându-se „CE SĂ LE PUNEM ÎN GHIOZDAN?”

Privind la trei oameni mari ai lui Dumnezeu, Noe, Daniel și Iov, am învățat că ar trebui să clădim în copiii noștri

1. Un caracter neprihănit într-o lume nelegiuită,
2. Un comportament condus de principii sfinte,
3. o credință rezistentă la test.

«Domnul să te binecuvânteze și să te păzească! Domnul să facă să lumineze Fața Lui peste tine și să Se îndure de tine! Domnul să-Și înalțe Fața peste tine și să-ți dea pacea!» (Numeri 6:24-26)

Copii ai cerului

O săptămână mai târziu, duminică 23 Martie, familia Daniel și Emily Ciobanu au adus la binecuvântare pe micuța lor Celeste Hope. Fratele păstor Busuioc Belciu, străbunicul micuței Celeste, a predicat referindu-se la însemnătatea numelui ales de părinți. Celeste însemnând „a Cerului”. Fratele păstor a încurajat atât pe părinți, cât și întreaga Biserică, să ne creștem copiii în așa fel încât ei să devină ai Cerului, copii ai lui Dumnezeu, mântuiți Domnului Isus Cristos. Amin! Așa să fie! „Doamne, ajută! Doamne, dă izbândă!”

Maranata - Botez în duminica Paștelui

Duminică 20 Aprilie –

Sărbătorirea Paștelui, sărbătoare la botez.

Nouă tineri ai Bisericii Baptiste Maranata, Melbourne, și-au mărturisit credința în Domnul Isus Cristos intrând în apa botezului. Cu adevărat a fost o mare bucurie în Biserică precum și în Cer. Coordonatorul închinării a fost fratele Ovidiu Buzgău care, împreună cu grupul de bărbați al Bisericii Maranata, au adus mărire Domnului Isus – Cel ce a înviat!

Biserica a intonat cântarea – declarație: „Cristos a înviat din morți!” S-au ridicat mulțumiri Domnului, laude și închinare Aceluia căruia I se cuvine toată închinarea noastră. A deschis slujba fratele Dr. Traian Secară, care a lansat vestea bună: „Mormântul este gol! Domnul Isus a biruit moartea!”

Păstorul Bisericii locale, fratele Cornel Ghiță, a adus de asemenea vestea bună că Domnul nostru este viu, citind din Matei 28:1-7: „Dar îngerul a luat cuvântul și a zis: `...Nu este aici; a înviat după cum spusese.`” (versetele 5,6)

Apoi a înălțat o rugăciune glorificând Numele Domnului și mulțumindu-I pentru că a biruit și a înviat în sufletele acestor tineri care stau înaintea Cerului și înaintea Bisericii și care au hotărât să trăiască toată viața lor în ascultare de Domnul.

Rând pe rând păstorii participanți la această sărbătoare au avut cuvinte pline de har și înțelepciune pentru întreaga Biserică și în special, pentru tinerii candidați la botez. Au fost prezenți la această sărbătoare păstorul Bisericii Harul, fratele Dorel Brîndaș și păstorul Gabi Pal, a cărui fată a fost între candidați.

A cântat spre slava Domnului corul Bisericii, s-au recitat poezii, cântări solo, grupul de tineri a adus laudă Domnului. A oficiat actul de botez păstorul Cornel Ghiță, care a încheiat cu o rugăciune pentru acești tineri care au luat în inima lor hotărârea de a-L urma pe Domnul, rugăciune ca Domnul să-și împlinească promisiunea prin care a spus că tot „ceea ce El începe duce la bun sfârșit”.

A urmat o părtășie la o masă de dragoste pregătită de Biserică pentru toți cei prezenți.

Slăvit și binecuvântat să fie Dumnezeu în veci de veci. Amin!

Speranța

Foto: Ana Maria Minda

Biserica Pentecostală Hope, Sydney – Binecuvântare!

În data de 16 Martie, în cadrul programului de dimineață al Bisericii Hope din Sydney, a avut loc binecuvântarea celei de-a patra fetițe, Naomi, din familia Aruxandi Cătălin și Tabita. Cu ocazia acestui eveniment am fost vizitați de fratele Marius Marcu împreună cu copiii și de familia Salanța Gabriel și Dana, care au slujit Domnului.

Fratele Gabi Salanța ne-a adus un cuvânt de încurajare prin care ne-a îndemnat să ne ancorăm încrederea în Dumnezeu și să nu avem frică de orice s-ar întâmpla în jurul nostru. Totodată ne-a motivat să avem frică de Domnul fiindcă aceasta este începutul înțelepciunii. Credința ne-a fost întărită prin multe experiențe personale pe care fratele Gabi le-a prezentat și prin care ne-a arătat felul minunat prin care Dumnezeu lucrează în viața copiilor Săi.

Sora Dana a cântat spre Slava Domnului cântarea „Ce mare har”. Copiii familiei Marcu au slăvit pe Domnul prin doua cântări și o poezie.

Fratele Marius ne-a adus un cuvânt de zidire sufletească din Psalmul 128, intitulat „Familia - o lucrare bună” și ne-a îndemnat să fim mulțumitori pentru toate binecuvântările Domnului din viața noastră. Fratele Marius ne-a vorbit apoi de planul lui Dumnezeu cu privire la familiile noastre. Ne-a adus aminte de provocările și luptele care se dau la nivel de familie, și ne-a reamintit de responsabilitățile pe care noi le avem în a ne păzi și îndruma familiile după Cuvântul Domnului.

Apoi fratele Marius ne-a prezentat din 2 Timotei 3:16,17 rolul Cuvântului în familie:

1. Cuvântul lui Dumnezeu are rol să ne învețe - în familiile noastre - iubirea prin sacrificiu.
2. Scriptura are rolul să ne mustre. În familiile noastre e nevoie și de mustrare pentru a crește drept și a ne aduce într-o stare după voia lui Dumnezeu
3. Cuvântul lui Dumnezeu are rol să ne îndrepte. În familie Dumnezeu vrea să ne îndrepte spre voia Lui.

Îndreptarea noastră se va vedea și prin felul în care ne comportăm în familie și în societate.

În concluzie, fratele Marius ne-a îndemnat să acceptăm metodele lui Dumnezeu pe care El le folosește în modelarea și formarea noastră cu scopul de a trăi pentru slava lui Dumnezeu.

Slujba de binecuvântare a fost oficiată de fratele Ruben Wagner împreună cu fratele Marius Marcu.

Prezbiter Ruben Wagner

**Lăsați copilașii să vină la Isus
Dumnezeu din Ceruri viață-n ei a pus
Pe braț de rugăciune mereu să îi purtați
Și pe cărarea sfântă cu drag să-i îndrumați.**

MAI ESTE LOC!

Păstorul Dorel Brîndaș, de la Biserica Harul, predică la FRBC (secvențe)

În Sfânta Scriptură se vorbește despre o invitație pe care Domnul Isus Cristos, Regele regilor ne-o face. Este o invitație la o masă care este pregătită pentru noi în Împărăția Cerului. Invitația aceasta este bună, dar nu este suficientă dacă nu este și acceptată. Domnul Isus îi cheamă pe oameni, îi cheamă la mântuire, sunt chemați mulți, și dacă Domnul ne face invitația de a fi cu El în Împărăția Cerurilor, întrebarea este:

DE CE SĂ RĂMÂN AFARĂ?

Dumnezeu a cheltuit pentru fiecare dintre noi ce a avut mai scump, pe Domnul Isus Cristos, Singurul Său Fiu, care a venit în lumea noastră. De ce să rămân afară când El mi-a pregătit totul în Cerul pe care mi l-a făgăduit?

Iubiții Domnului, vreau să vă spun că nu e de glumit cu lucrurile sfinte. Nu trebuie neglijată intrarea în Împărăția Cerurilor atâta vreme cât se zice *astăzi*, cum spune Scriptura. Citim în Luca 13:22-25. Scopul Domnului Isus era să-i salveze pe cei pierduți, dar în acest text este vorba de o avertizare solemnă referitoare la separarea oamenilor pentru veșnicie. Și, fie că noi credem sau nu, într-o zi va fi o separare. Sunt mulți oameni care cred că... într-o zi, Dumnezeu, cu mila Lui, ne va *îmburda* și pe noi în Rai. Nu! Există o separare!

În acest tablou al Evangheliei putem observa că sunt oameni care pretind că umblă cu Domnul, că fac minuni în Numele Domnului, dar tăgăduiesc cu viața lor ceea ce pretind. Iată câteva gânduri desprinse din pasajul Scripturii:

1. DUMNEZEU NU DOREȘTE CA SĂ RĂMÂNĂ CINEVA AFARĂ.

El are în vedere mântuirea noastră, a tuturor. Isus Cristos a murit pentru păcatele noastre. „*Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Cristos a murit pentru noi*”. (Romani 5:8) Dumnezeu vrea ca atât noi, cât și copiii noștri, cât și cei dragi ai noștri, toți cei care ne înconjoară, cât mai mulți, în oricare număr îi va chema Domnul, atunci când am primit invitația să răspundem pozitiv și să-L urmăm pe Domnul nostru până la capătul vieții. Niciunul să nu rămână afară. Dumnezeu ne-a căutat pe fiecare dintre noi în temnița fărădelegilor noastre. Am trăit în păcat și păcatul a pus un zid de despărțire între noi și Dumnezeu și a trebuit ca Domnul Isus Cristos să vină, să sufere și să moară în lumea noastră, în locul nostru. Dumnezeu ne vrea pe toți cu El la masă, oricât de răi am fi, oricât de imperfecti, oricât de slabi, oricât de neputincioși am fi. Cristos Domnul ne face invitația aceasta: „*Veniți la masa mea...*” Și asta „*pentru că Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut*”. (Luca 19:10) Totul era pierdut. Orice ființă umană era pierdută, eram vrăjmași ai lui Dumnezeu, dar prin moartea Domnului Isus pe cruce s-a hotărât împăcarea noastră cu Dumnezeu Tatăl.

Scopul venirii Domnului Isus Cristos în lume a fost ca să aducă vești bune celor care sunt nenorociți, să aducă eliberare din închisorile diavolului, să aducă speranță pentru păcătoși, să aducă mângâiere pentru cei întristați și să vestească un timp, un an de îndurare.

2. DUMNEZEU ARE DESTUL DE MULT LOC LA MASA LUI.

Este loc pentru fiecare dintre noi. În Luca 14:15-24 este vorba despre un om care într-o zi a dat o masă și a chemat mulți oameni la masă, dar unii dintre cei chemați au avut alte lucruri de făcut în acea zi și nu au răspuns chemării. Când a auzit, „*stăpânul casei s-a mâniat și a zis robului său: 'Du-te degrabă în piețele și ulițele cetății și adu aici pe cei săraci, ciungi, orbi și șchiopi*'. La urmă, robul a zis: 'Stăpâne, s-a făcut cum ai poruncit și tot mai este loc'. Și stăpânul a zis robului: 'Ieși la drumuri și la garduri și, pe cei ce-i vei găsi, silește-i să intre, ca să mi se umple casa. Căci vă spun că niciunul din cei poftiți nu va gusta din cina mea'”. Până la urmă la masă nu au venit cei invitați, ci au venit cei săraci, cei păcătoși, șchiopi, orbi și tot mai este loc.

Din acest loc unde mă aflu, în această zi aș vrea să strig să mă auziți toți: „*Oameni buni, spuneți și altora că încă mai este loc la masa Împăratului. Haidem să ne facem datoria ca oameni ai lui Dumnezeu și să spunem tuturor vestea bună: Regele a plătit un preț pentru noi, a pregătit un loc minunat în Împărăția Lui, a făcut o invitație la masă... Haidem să le spunem și altor oameni: Încă mai este loc la masa Împăratului, veniți, ușa încă nu s-a închis, mai este loc*”.

BINECUVÂNTARE COPII LA PHILADELPHIA

Zilele de duminică 9 și 23 Martie 2025 au fost zile de sărbătoare pentru Biserica Penticostală Philadelphia. În cadrul slujirii de dimineață, pe lângă timpul de rugăciune, am avut servicii divine speciale de binecuvântare a copiilor. Două familii tinere au venit în Casa lui Dumnezeu cu copiii primiți din partea Domnului, pentru ca Numele Domnului să fie chemat peste ei. Cele două familii nu sunt membre ale Bisericii Philadelphia, ci doar bunicii sunt membri, dar au dorit ca lucrarea să se desfășoare în Biserica de limbă română.

Familia Călin

Familia Călin Isaia și Jessica, sunt părinți pentru a treia oară. Pe lângă cei doi băieți, Arie și Elijah, au primit din partea Domnului o fetiță căreia i-au pus numele Liora. Familia Alexa Alin și Amy, sunt de asemenea părinți pentru a treia oară. Mai au doi băieți: Adrian și Etan, iar acum au primit din partea Domnului o fetiță pe care au numit-a Audrey Madeline.

Mesajele, la aceste servicii divine speciale, au fost prezentate de fratele Păstor Dr. Gabi Izsak sub titlul de „RUGĂCIUNEA PĂRINȚILOR”. În cazul familiei Alexa a fost și un mesaj în limba engleză, prezentat de fratele

păstor Doru Mureșan, păstorul asistent al Bisericii Philadelphia.

Ideea principală scoasă în evidență prin mesaje a fost aceea că un părinte trebuie să găsească soluția cea mai bună, o soluție biblică pentru rezolvarea problemelor

Familia Alexa

din viața copiilor lor. Aproximarea de Dumnezeu, de Domnul Isus este esențială în aceste situații.

Cuvântul de binecuvântare, din Numeri 6:22-27, a fost citit de păstorul coordonator al Bisericii, fratele Păstor Dr. Gabi Izsak, iar rugăciunea de binecuvântare a fost rostită de fratele Ilie Horvat, prezbiter al Bisericii Philadelphia și fratele păstor Doru Mureșan. Ambele servicii divine s-au încheiat cu rugăciuni de mulțumire înălțate către Dumnezeu pentru tot ajutorul și sprijinul acordat.

Îl slăvim pe Domnul nostru pentru harul Său minunat, manifestat față de noi în toată această perioadă, și ne rugăm pentru familiile tinere, și nu numai, ale Bisericii Philadelphia Melbourne.

„Din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin.” (Romani 11:36)

Păstor Dr. Gabi Izsak

BISERICA BAPTISTĂ I HARUL

Surorile Bisericii Harul împreună cu sora Kata.

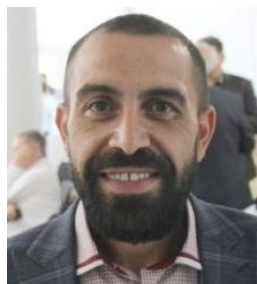
Sora Kata Bojin a împlinit vârsta de 90 de ani. Ne rugăm ca Domnul să o binecuvânteze cu multă sănătate.

Păstor Dorel Brîndaș

UNDE EȘTI OMULE? / UNDE EȘTI OMULE? / UNDE EȘTI OMULE?

(continuare din ediția precedentă)

Continuăm interviul din cadrul emisiunii „*Unde ești omule?*”, pe care păstorul Dr. Gabi Izsak, coordonatorul acestei emisiuni, l-a avut cu păstorul turc Sali Sabri, păstor la Biserica Baptistă „*Sfânta Treime*” din Medgidia, Constanța.

Păstorul Sali Sabri: Nu numai o dată am fost întrebat dacă Isa prezentat în Coran este același Isus care este prezentat în Sfânta Scriptură. Răspunsul este categoric: nu! În Coran Isus este prezentat ca fiind doar un alt profet. În Coran ni se spune că Isus nu a murit, iar dacă Isus nu a murit și nu a înviat El nu mai este Isus, pentru că aici este dovedită dumnezeirea Lui, așa cum ne spune și Apostolul Pavel: dacă Isus nu a înviat zadarnică este propovăduirea, zadarnică este și credința. Temelia mesianității lui Cristos este moartea și învierea Lui. În Coran Isa nu a murit și nu a înviat, ci înainte de a fi prins în Grădina Ghetsimani a fost răpit în Ceruri, la Allah. Unuia dintre ucenicii lui Isa, mai exact Iuda, cel care l-a trădat, Allah i-a schimbat fizionomia feței cu înfățișarea lui Isa și el a fost luat, a fost omorât și trupul i-a fost furat de către ucenici, și de acolo a pornit „*minciuna*” în care cred creștinii – spune Islamul – că Isus a înviat și trupul Lui nu mai este în mormânt. De asemenea, în Coran scrie că Isa va reveni a doua oară. Acesta nu este

Cristos. Isa care va reveni, se va căsători, va avea copii și el va propovădui Islamul ca singurul mesaj real și adevărat. Isa va ucide toți porcii de pe fața pământului. El va distruge toate simbolurile creștinismului: crucea, icoanele și toate simbolurile. Se va căsători, va avea copii, va muri și va fi înmormântat lângă mormântul lui Mohamed. Acesta nu este Isus din Sfânta Scriptură, însă nu este alt nume în limba turcă sau în limba arabă pe care să-l putem folosi pentru Isus decât Isa. Și noi îl prezentăm pe acest Isa așa cum este prezentat în Sfânta Scriptură. Ca și cu numele Allah, noi folosim forma pentru a merge la fond, pentru a prezenta temelia credinței creștine, care este Isus Cristos.

Păstor Gabi Izsak: Folosiți aceeași strategie pe care a folosit-o Apostolul Pavel în Areopagul din Atena. În fața stoicilor și epicurienilor, a filozofilor din vremea aceea, mesajul lui a fost clar: „*Dumnezeul acela despre care voi vorbiți nu este cel adevărat, ci am să vă spun eu despre Dumnezeu Cel adevărat*”. Aceeași strategie o folosiți și voi și are efecte. Frate Sali te-aș ruga să ne mai vorbești despre Dumnezeu care poate totul.

Păstor Sali Sabri: Întotdeauna eu am vorbit

despre Dumnezeu care poate să ierte orice persoană rea și păcătoasă care se apropie de jertfa Domnului Isus Cristos. Am foarte multe exemple și mărturii din lucrarea la care m-a chemat Dumnezeu. Am întâlnit musulmani, ortodocși și persoane care făceau parte dintr-o religie chiar fanatică. Am întâlnit musulmani porniți împotriva Bisericii, unii care au participat la acțiuni agresive împotriva Bisericii și a mea personal, unii care au încercat să-mi atace familia. Exact acești oameni au fost atinși de Dumnezeu și unii dintre ei s-au întors la Dumnezeu. Îmi aduc aminte de un dușman al familiei mele, Dumnezeu a lucrat în viața lui printr-un vis miraculos, după care a venit la mine într-o noapte și mi-a spus: „*Isa a venit în visul meu și mi-a spus că trebuie să devin creștin, să mă pocăiesc*”. Și omul acela a devenit creștin. Am avut experiențe din familia mea, între unchi, mătuși, cumnați. Aceștia erau împotriva a ceea ce fac eu, s-au răsculat împotriva mea, dar Dumnezeu a lucrat în chip miraculos și supranatural și acești oameni s-au întors la Cristos și au venit la Biserica lui Cristos. Dumnezeu, care poate totul, a ales și alege și astăzi să lucreze în lumea musulmană prin lucrări supranaturale, prin vindecări, eliberări, prin

vise și prin vedenii. Noi, cei care ne-am încrezut în El, nu mai avem nevoie de minuni să credem, deși Dumnezeu, în bunătatea Lui, încă mai face minuni în viața noastră: El vindecă, răspunde la rugăciunile noastre, mărit să fie Numele Lui. Noi nu mai avem nevoie de ele, însă Dumnezeu alege lucruri supranaturale, momente supranaturale ca să lucreze în viețile musulmanilor. Am întâlnit musulmani cărora eu nu le-am predicat Evanghelia, dar L-au întâlnit pe Domnul în visele lor și în vedenii. Unii au fost vindecați de diferite boli și toate aceste întâmplări miraculoase i-au condus pe oameni la Isa Cel adevărat, la Isus Cristos care este Singurul Mântuitor. Eram într-o țară islamică. M-am urcat într-un taxi și l-am întrebat pe șofer: „*L-ai visat vreodată pe Isus?*” Asta nu este o întrebare pe care o pui unui om așa de ușor. Șoferul a oprit taxiul și m-a întrebat: „*Cine ești tu? Ce întrebare este asta?*” Nu am știut ce să răspund decât: „*Eu sunt creștin!*” Și el îmi spune: „*Eu astă noapte L-am*

visat pe Isus și tu, un străin negru vii să mă întrebi dacă L-am visat". Am înțeles că asta este modalitatea pe care Dumnezeu o folosește în lumea islamică. Dumnezeu este Singurul care se apropie de omul nenorocit și părăsit, care dă pâine celor flămânzi, El este ajutorul orfanului și al văduvei, El mai are întotdeauna o șansă în Isus Cristos pentru cel care nu mai vede nicio scăpare. Acesta este Dumnezeul în care ne încredem și pe care-L slujim cu mare Bucurie.

Păstor Gabi Iszak: Frate Sali, ai avut un mesaj care scoate în evidență un Dumnezeu măreț, un Dumnezeu puternic. Este un dicton care zice: „Nu-l spune lui Dumnezeu cât de mari sunt problemele tale, ci spune problemelor tale cât de mare este Dumnezeul tău!” Mulți

oameni caută ajutor peste tot, dar nu la Cel care poate totul. Ca și păstor, ca și misionar cu experiență care ai văzut măreția lui Dumnezeu într-o lume care nu-L cunoaște pe Dumnezeu, ce sfaturi le-ai da celor care ne urmăresc?

Păstor Sali Sabri: Una dintre cele mai mari capcane în care cade omul este să-și pună încrederea în alt om. Sfânta Scriptură ne spune că este chiar un blestem să-ți pui încrederea în om, să aștepti ca problemele tale să fie rezolvate de alți oameni. Psalmul 146 spune așa: „Nu vă încredeți în cei mari, în fiii oamenilor, în care nu este ajutor”. Izbăvirea noastră vine doar de la Domnul nostru Isus Cristos. Sfatul meu este acesta: puneți-vă încrederea doar în Cristos, indiferent de

necazul sau de împrejurarea în care vă aflați. Doar Cristos vă izbăvește, El vă eliberează și mântuiește. Cea mai mare binecuvântare pentru om este să-L cunoască pe Dumnezeul real și să știe că orice se întâmplă în viață este pentru că așa îngăduie Dumnezeu, ca să ne transforme în aur curat, și să pot spune și altora despre experiențele cu Dumnezeu. Îmi aduc aminte, eram într-o vreme când treceam prin necazuri și aveam numai 17 sau 18 ani. Am mers la un frate slujitor și i-am spus: „Frate, trec prin necazuri, prin provocări și prin lipsuri, ce pot să fac? De ce trec eu pe aici? Aș avea nevoie în viața mea de un tată, aș avea nevoie de o mamă. Eu nu-i am... Mă simt singur... Ce pot să fac?” Iar el mi-a zis așa: „Frate Sali, eu sunt aici, pe

scaunul acesta, tu ești pe scaunul celălalt. Eu nu știu ce să-ți spun ție acum pentru că eu nu știu ce înseamnă să fii orfan, eu nu știu ce înseamnă să fii singur. Eu am fost tot timpul înconjurat de oameni. Eu nu am trecut prin necazurile prin care treci tu, dar, frate Sali, eu cred că Dumnezeu te trece pe aici ca într-o zi să poți spune celorlalți că ai trecut și tu pe unde trec ei acum și ai văzut mâna lui Dumnezeu la lucru în viața ta. Poate că Dumnezeu te trece pe aici ca într-o zi să poți spune o vorbă bună, să poți fi un umăr pe care să plângă altul care trece și el pe unde ai trecut tu”. Eu vă încurajez să vă puneți încrederea în Singurul Dumnezeu viu și adevărat, în Domnul nostru Isus Cristos, binecuvântat să fie Numele Lui. Amin!

CALENDAR DE RUGĂCIUNE AGAPE

În această lună ne rugăm Domnului pentru Biserica Penticostală Tabor, Melbourne, păstorul Mircea Cîmpean și familia sa. Rugăciune și pentru Biserica Baptistă Română Maranata, Melbourne, păstorul Cornel Ghiță și familia sa.

Să fim lumină în acest loc unde Dumnezeu ne-a așezat. Biserica să fie locul unde oamenii să-și găsească odihnă, păcătoșii să vină la mântuire, bolnavii să fie vindecați. Dumnezeu să binecuvânteze copiii, tinerii, cei botezați în Biserică, cei care și-au întemeiat familii în Biserică.

Păstor Mircea Cîmpean, Biserica Penticostală Tabor, 8 Nettleford Ave., Sunshine North. Telefon: 0410 488 611

Să creștem în harul și cunoștința Domnului. Discernământ sfânt și înțelegerea vocii lui Dumnezeu. Copiii și tinerii Bisericii să-L cunoască pe Domnul, să-L slujească pe Domnul și să fie neîntinați de lume. Îndrăzneală în a împărtăși Cuvântul celor care nu-L cunosc pe Dumnezeu.

Păstor Cornel Ghiță, Biserica Baptistă Maranata, 61-63 Narre Warren Cranbourne Rd., Narre Warren. Telefon: 0432 730 100

SE ÎNTÂMPLĂ ÎN AUSTRALIA

O nouă lege consideră anumite rugăciuni „ilegale”

Avocat Daniela Ion, Perth, WA

Noua lege din NSW - **Conversion Practices Ban Act 2024**, a intrat în vigoare pe 4 aprilie 2025 și interzice orice discurs pe care guvernul îl clasifică drept încercare de a schimba statutul LGBTQ al cuiva. Pedepsa maximă care se aplică este de **închisoare până la cinci ani**.

Actul privind interzicerea practicilor de conversie din 2024 nu interzice rugăciunea, în general. Cu toate acestea, rugăciunea „cu, sau peste o persoană cu intenția de a-și schimba sau suprima sexualitatea sau identitatea de gen este ilegală. Este ilegal chiar dacă acea persoană ți-a cerut să te rogi pentru ca ea să-și poată schimba sau suprima sexualitatea sau identitatea de gen”, explică Anti-Discrimination **Ban Act** NSW, noua instituție unde se pot depune plângeri de discriminare conform legii.

Practicile de conversie pot include terapie, tratamente medicale sau mesaje în curs de desfășurare, chiar și cele subtile, care sugerează că persoanele LGBTQ pot sau ar trebui să încerce să își schimbe sau să-și ascundă orientarea sexuală sau identitatea de gen bazându-se pe credință sau puterea de voință personală.

Procurorul general Michael Daley a subliniat că practicile de conversie provoacă „răni reale și semnificative” persoanelor LGBTQ, arătând clar că „nu au nevoie de reparații sau de salvare”.

Ce include noua legislație?

- Cauzarea unui prejudiciu grav prin practici de conversie poate duce la până la cinci ani de închisoare.
- O schemă de plângeri civile va permite supraviețuitorilor să caute ajutor și să oprească vătămările în curs.
- De asemenea, este ilegal să scoți pe cineva din NSW pentru a fi supus practicilor de conversie în altă parte.

NSW se alătură acum altor state precum Victoria, ACT și Noua Zeelandă, care au deja legi similare.

Cu toate că unele grupuri religioase și-au exprimat îngrijorarea cu privire la noua lege, se pare că „*libertățile religioase sunt încă respectate*”, astfel că legislația îi asigură pe creștini că acele conversații care sunt bazate pe credință și nu vizează schimbarea orientării sexuale a cuiva, pot continua. Practic, legea nu interzice rugăciunea sau conversațiile religioase dacă acestea nu încearcă să schimbe identitatea cuiva.

Anti-Discrimination Ban Act NSW a explicat că „*interdicția nu împiedică predarea religioasă în general, exprimarea principiilor religioase sau discuțiile parentale cu copiii lor legate de orientarea sexuală, identitatea de gen, activitatea sexuală sau religie*”. Cu toate acestea, există îngrijorări cu privire la modul în care vor fi aplicate aceste reguli.

Kurt Mahlburg, scriitor pentru site-ul creștin australian *The Daily Declaration*, a declarat că: „*Aceasta nu este egalitate. Aceasta este o lege radicală a apostaziei - incriminarea convertirii într-un fel în timp ce o promovează în altul*”.

FERICIREA ÎN FAMILIE

Anna Puiu

Dacă te-ntrebi ce-i fericirea?
Și unde oare-ai s-o găsești,
Privește colțul sfânt - familia.
Și sigur ai s-o întâlnești.

Ea nu înseamnă mese pline
Sau bani mereu în portofel,
Nici case-nalte sau castele
Zidite nu știu în ce fel...

Familia e locu-n care
Domnește dragostea mereu.
Și-n orice zi, în orice lucru
Îl poți găsi pe Dumnezeu.

Acolo unde curăția
Altar în casă și-a făcut,
Iar cântecul se-nalță-ntruna,
Acolo-i locul cel plăcut.

Unde Cuvântul este pâinea
Ce aburește-n orice zi,
Iar cei ce-o iau și o mănâncă,
Cu mulțumiri o vor primi.

Când mulțumirea e la cârmă
Indiferent cât e de greu,
Credința, pacea și răbdarea
Unesc familia mereu.

Dacă mai cauți fericirea
Și încă nu ai renunțat,
Isus îți este azi familia.
Tu mulțumește-l neîncetat.

„Profesoară”

Autor necunoscut

În douăzeci de ani de catedră nu am mai întâlnit asemenea minți strălucite ascunse sub haine peticate și ghiozdane rupte. Ana și Mihai Dumitrescu aveau o singură mare problemă – s-au născut în casă greșită. Prima dată când i-am remarcat a fost la începutul anului școlar. Era ora de matematică la clasa a V-a. Am scris pe tablă o problemă pentru clasa a VII-a, spunându-le că e doar ca să le arăt ce vor învăța peste doi ani. Spre surprinderea mea, din spate s-a ridicat o mână sfioasă. Ana, o fetiță slăbuță, cu părul prins în două codițe inegale și cu un pulover prea mare pentru ea, a rezolvat problema perfect în mai puțin de două minute.

„Doamna profesoară, cred că se poate și mai simplu”, a spus fratele ei, Mihai, arătându-mi o rezolvare de nivel de liceu.

I-am rugat să rămână după ore. Tremurau amândoi crezând probabil că au făcut ceva greșit. În cancelarie le-am oferit un sendviș din pachetul meu de prânz, observând cum ochii lor se luminează la vederea mâncării. L-au împărțit în două, fiecare luând câte o jumătate.

„De unde știți matematică atât de avansată?” i-am întrebat.

Ana a privit în jos, dar Mihai a răspuns:

„Ne place să citim. Am găsit niște cărți vechi în biblioteca școlii și le-am împrumutat”.

În săptămânile următoare, am descoperit că gemenii Dumitrescu nu excelau doar la matematică. Literatură, istorie, științe - mintea lor absorbea informații ca un burete. Rezolvau probleme de olimpiadă din toate materiile cu o ușurință uluitoare. Într-o zi ploioasă de octombrie, când i-am văzut șezând pe holul școlii după ore, am înțeles că ceva nu e în regulă.

„Așteptăm să se oprească ploaia”, mi-a explicat Ana.

„Nu avem umbrele și caietele se vor uda”. I-am dus acasă cu mașina mea. Locuiau la marginea satului, într-o casă cu două camere, cu acoperiș care cerea reparații urgente. Tatăl lor, un bărbat slăbit de boală, stătea întins pe un pat, iar mama spăla rufe într-un lighean. În camera copiilor - un singur pat, o masă șubredă și un raft cu cărți uzate, singura bogăție vizibilă.

„Săptămâna viitoare e olimpiada județeană”, le-am spus în mașină a doua zi. „V-am înscris pe amândoi.” Mihai a oftat:

„Nu putem merge, doamnă. E în oraș și n-avem bani de transport. Și oricum, tata spune că trebuie să ne găsim ceva de lucru”.

Generația de astăzi nu va înțelege niciodată cum era viața în satele noastre înainte. Copiii talentați rămăneau adesea

blocați în ciclul sărăciei, inteligența lor fiind cea mai tragică risipă pe care o poate face o societate. Mi-am amintit de propriul meu profesor din liceu, care a văzut potențial în mine când nimeni altcineva nu vedea. Mi-a plătit meditațiile, cărțile, mi-a deschis uși care nici nu știam că există. Era rândul meu acum. Am cumpărat ghetete noi pentru amândoi, uniforme curate, ghiozdane rezistente.

Într-o seară am bătut la ușa familiei Dumitrescu cu o propunere.

„Copiii dumneavoastră au mințile unor genii”, le-am spus. „Lăsați-i să continue școala, să meargă la olimpiade. Mă ofer să-i ajut cu tot ce au nevoie.” Mama plângea încet, tatăl avea ochii umezi.

„N-avem cum să vă răsplătim”, a șoptit el.

„Nu vreau răsplată”, am răspuns. „Vreau doar să le dați șansa pe care o merită.”

La olimpiada județeană Ana a luat locul întâi la matematică și științe, Mihai la fizică și istorie. La faza națională, două luni mai târziu, amândoi au urcat pe podium, aducând primele medalii din istoria școlii noastre rurale. Pe măsură ce reputația lor creștea, am început să primesc telefoane de la licee prestigioase, oferind burse complete. Am organizat meditații pentru ei, i-am ajutat să recupereze materia pe care o știau doar teoretic. Le-am cumpărat calculatoare second-hand și am plătit pentru internet, deschizându-le o lume întreagă de cunoaștere.

Dar lucrurile nu s-au schimbat doar pentru ei. Am început să observ alți copii talentați, din alte clase, din alte sate. Copii despre care nimeni nu vorbea, a căror potențial rămânea neexplorat pentru că părinții lor erau prea ocupați să pună pâine pe masă pentru a observa genialitatea ascunsă a propriilor copii. Vă întrebați vreodată câte minți strălucite s-au pierdut în satul nostru de-a lungul timpului? Joi am primit o scrisoare de la Universitatea din București. Ana și Mihai au fost acceptați amândoi cu burse complete la Facultatea de Matematică și Informatică. Peste o lună termină clasa a XII-a, iar până atunci, mai au de susținut olimpiada internațională de matematică în Viena.

Când am început cariera de profesoară la țară, mulți m-au întrebat de ce „îmi îngrop talentul” într-un sat uitat de lume. După douăzeci de ani, privind la Ana și Mihai, știu exact de ce. Pentru că talentul adevărat există pretutindeni - în orașele, în cătune, în case care abia mai stau în picioare. Iar datoria noastră, ca profesori, este să-l descoperim și să-l ajutăm să strălucească.

Săptămâna trecută, tatăl gemenilor m-a oprit pe stradă. Era prima oară când îl vedeam în afara casei în toți acești ani. Pășea greu, sprijinindu-se într-un baston, dar cu capul sus. „Doamna Profesoară”, mi-a spus cu voce tremurândă, „până la dumneavoastră nimeni nu s-a uitat la copiii

mei fără să vadă altceva decât sărăcie. Le-ai redat demnitatea. Și mie la fel.”

În ziua aceea, ajunsă acasă, am plâns. Nu de tristețe, ci pentru că uneori, când faci puțin bine, Dumnezeu ți-l întoarce înzecit. Și pentru că dintre toate titlurile pe care le-am purtat vreodată, cel de „profesoară” rămâne cel mai de preț.

Adevărata educație nu înseamnă doar să predai materii, ci să vezi potențialul acolo unde alții văd doar limitări. În fiecare zi, când intru în clasă, mă uit la chipurile din fața mea și îl rog pe Dumnezeu să-mi descopere care sunt ei: Ana și Mihai de astăzi? Și cum îi pot ajuta să-și găsească drumul?

ÎNCREDE-TE ÎN DUMNEZEU!

Dana Dobre, București

Vin momente în viață când nu mai știi încotro s-o apuci. Și poate că nu ai fost un om care să fi făcut rău. Pur și simplu te împresoară tot felul de probleme cărora nu mai știi cum să le faci față.

Îngrijorându-te, nu faci decât să agravezi starea, și așa rea. Desigur, nu poți sta nepăsător, că te presează toate. Și ce faci atunci?

Am cunoscut oameni în pragul morții care și-au pus încrederea până în ultima clipă în Dumnezeu. Da, El are grijă și-n mormânt! Suntem țărâna Lui, frământată cu dragoste. Și de murit, toți murim doar o dată.

Poate fi mai apăsătoare o viață trăită anapoda, făcând rău celor din jur, decât o moarte eliberatoare.

Am cunoscut oameni care și-au pierdut ce le era mai drag, și au supraviețuit cu putere de la El. Au cerut această putere. Dar și oameni care au călcat apăsați de necazuri și nedreptăți. Oameni răniți în sentimente de proprii copii, copii renegați

de proprii părinți. Oameni bolnavi sau singuri al căror singur refugiu rămăsese rugăciunea.

Am cunoscut și sinucigași, care nu mai găseau nicio plăcere în această lume și au decis să încheie singuri socotelile.

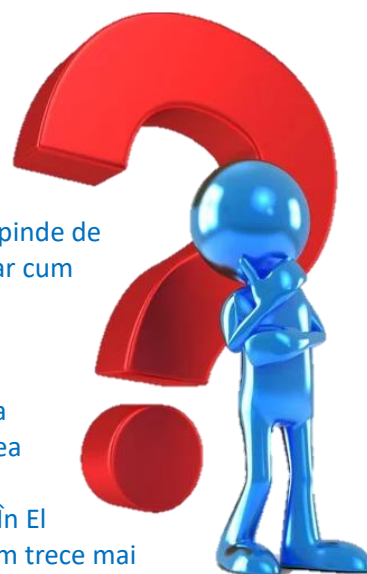
Oameni care și-au pierdut agoniseala de-o viață în timpul calamităților naturale sau oameni care și-au pierdut casele prin deciziile nedrepte ale autorităților, manevre ale sistemului și ale oamenilor care vor să se îmbogățească cu orice preț.

În viața aceasta ne putem întâlni cu tot felul de situații grele. Tăria noastră de caracter depinde de modul în care răspundem la ele. Ce ne rămâne de făcut în aceste situații? Când vedem clar cum în lumea asta le merge bine oamenilor răi și sunt copleșiți de necazuri oamenii pe care îi pui la rană ?

Singura nădejde rămâne la Dumnezeu. Nu politicienii, cât ar fi ei de buni, nu ei vor rezolva problemele lumii acesteia. În Dumnezeu e puterea și dreptatea. Va veni o zi când dreptatea și răsplătirea Lui veșnică vor triumfa.

Încrede-te în Dumnezeu, Singurul care merită să-L onorăm, să-L cinștim și să-L ascultăm. În El este totul și El are rezolvarea tuturor problemelor. Cultivând încrederea în Dumnezeu, vom trece mai ușor peste greutățile vieții.

Nu știm acum de ce este așa și nu altfel, dar vom ști cu siguranță într-o zi. O zi măreață în care Îl vom putea întreba și ne va da răspunsuri la toate frământările noastre pământești. Amin.

Una din cele mai periculoase curse

Lidia Crișan, Perth, WA

Pentru un credincios adevărat, Biblia este un manual de practică creștină. Pe mulți naufragiați i-a condus la țărmul fericit, la mulți orbi le-a dat vederea și mulți au fost eliberați din cursa diavolului. Sfânta Scriptură este singura carte care poate schimba viați și destine. Una din temele pe care le-am studiat recent a fost cu privire la cursele (capcanele) pe care Cuvântul lui Dumnezeu ne avertizează să le evităm, să ne ferim, pentru că ele au potențialul de a ne distruge viața spirituală și nu numai.

Biblia vorbește despre „curse” și despre „laț”, de care lumea nu are cunoștință. Ele sunt puse cu scopul (intenția) de a face rău, de a prinde sau nimici pe cineva și de aceea trebuie să fim într-o permanentă stare de alertă. Cursele și lațurile au fost inventate pentru a prinde anumite animale sau păsări. Dar cursele despre care eu vreau să vorbesc de data aceasta sunt de natură spirituală. Subiectul este vast, că s-ar putea scrie o carte. Vă enumăr doar câteva: frica de oameni, păcatul, lingușirea, facerea unei făgăduințe pripite, mânia, lăcomia de avere și iubirea de bani, idolatria, feluritele curse ale diavolului, buzele, gura și limba, femeia adulteră (Eclesiastul 7:26) și multe altele.

Am ales să vorbesc despre cursa menționată în Proverbe 12:13: „În păcătuirea cu buzele este o cursă primejdioasă, dar cel neprihănit scapă din bucluc”. O traducere din limba engleză, a acestui verset sună astfel: „Cel rău este prins în cursă de vorbirea lui păcătoasă, dar cel drept scapă din necaz” pentru că „Din rodul buzelor lor, oamenii pot avea parte de lucruri bune și lucrul mâinilor lor le este răsplătit”. Un om rău are o inimă rea și ajunge în necaz pentru că dă prea multă libertate limbii, și atunci el face acuzații gratuite privind caracterul altora. Alteori depune mărturii mincinoase, calomnii, reproșuri sau ațâță scandaluri. Prin vorbele pe care ei le spun întind o cursă semenilor lor. Dar versetul continuă și spune că cel nevinovat, cel neprihănit scapă.

Cartea „Proverbele lui Solomon” are multe de spus cu privire la vorbirea noastră, și la cuvintele pe care le rostim. Ele au un impact semnificativ în viața oamenilor, și sunt în stare să aducă fie moartea, fie viața, așa cum spune Proverbe 18:21: „Moartea și viața sunt în puterea limbii; oricine o iubește, îi va mânca roadele”. Limba este un instrument care ne poate aduce mult bine sau mult rău. După scopul în care o folosim, pentru bine sau pentru rău, va fi și recompensa pe care o vom primi. Vă aduc aminte de cuvintele Domnului Isus, din Matei 12:36-37: „Vă spun că în ziua judecății oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor, pe care îl vor fi rostit. Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină și din cuvintele tale vei fi osândit”. Cuvintele cuiva, ca și intenția și tonul cu care au fost spuse, sunt înregistrate în Cer și ele vor sta la baza judecății în ziua de apoi. Dacă ar trebui să facem economie de ceva, ar trebui să facem economie de cuvinte. Nu suntem destul de conștienți de greutatea pe care o au cuvintele, spuse fie la bucurie, fie la necaz.

Acest avertisment dat de Domnul Isus scoate în evidență importanța vorbelor cât și a intenției cu care au fost spuse, pentru că ele pot reflecta caracterul nostru interior și pot influența destinul nostru veșnic. Un sfat înțelept spune: „Că n-ai tăcut vei plânge-odată, Dar n-ai să plângi c-ai prea tăcut”. De aceea, cu cât spunem mai puține cuvinte, cu atât este mai bine, cum de altfel spune și Proverbe 10:19: „Cine vorbește mult nu se poate să nu păcătuiască; dar cel ce-și ține buzele este un om chibzuit”. Poate ați observat că dacă ar fi să facem o clasificare a oamenilor după felul cum vorbesc, ei se împart în cel puțin trei clase mari: cei care vorbesc foarte mult, cei care vorbesc foarte puțin sau deloc și cei care vorbesc atât cât trebuie.

Un om care vorbește puțin, teoretic gândește înainte de a vorbi, și când vorbește el niciodată nu vorbește cu aroganță sau într-un mod ostentativ. Nici atunci când este provocat el nu se grăbește să răspundă cu mânie sau reproș. Apostolul Petru spune în 1 Petru 3:4 că Dumnezeu apreciază foarte mult un duh blând și liniștit. El este de mare preț înaintea lui Dumnezeu. Cuvântul ebraic „davar” se traduce prin „cuvânt” și prin „mărgăritar”. Dacă nu dăm un mărgăritar ori de câte ori deschidem gura, ar fi mai bine să tăcem.

O, om!...

Traian Dorș

O, om! ... ce mari răspunderi ai
de tot ce faci pe lume!
De tot ce pui în scris sau grai,
de pilda ce la alții-o dai,
căci ea mereu spre iad sau Rai
pe mulți o să-i îndrume!

Ce grijă trebuie să pui
în viața ta, în toată...
Căci gândul care-l scrii sau spui
s-a dus... și-n veci nu-l mai aduci,
dar vei culege roada lui
ori viu, ori mort, odată.

Ai spus o vorbă! - vorba ta
mergând din gură-n gură,
va veseli sau va-ntrista
va curăți sau va-ntina
rodind sămânța pusă-n ea
de dragoste sau ură.

Scrii un cuvânt! - cuvântul scris
e-un leac sau o otravă!
Tu vei muri, dar tot ce-ai zis
rămâne-n urmă-un drum deschis
înspre infern sau Paradis,
spre-ocară sau spre slavă.

Spui o cântare! - viersul tău
rămâne după tine
îndemn spre bine sau spre rău,
spre curăție sau desfrâu,
lăsând în inimi rodul său
de har sau de rușine!
(va urma)

Realizarea răscumpărării!

Dr. Traian Secară, Biserica Baptistă Maranata, Melbourne

Realizarea răscumpărării se ocupă cu ceea ce în general numim ispășire. Niciun studiu al ispășirii nu poate fi corect orientat dacă nu își are originea în dragostea necondiționată și suverană a lui Dumnezeu. Din această perspectivă se afirmă în versetul cel mai bine cunoscut al Sfintei Scripturi: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe Singurul Său Fiu pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică”. (Ioan 3:16) În acest verset avem un final al revelației divine și de aceea și al gândirii umane. Sfânta Scriptură ne spune că dragostea lui Dumnezeu, din care rezultă ispășirea ca o expresie a ei, este o dragoste distinctivă. Nimeni nu s-a văzut mai onorat decât apostolul Pavel de această dragoste când zice: „Dar Dumnezeu își arată dragostea față de noi prin faptul că pe când eram noi încă păcătoși, Cristos a murit pentru noi”. (Rom:5-8) Dumnezeu, în înțelepciunea Sa nemărginită, a ales calea jertfei de substituie a Fiului Său pentru că este calea prin care cele mai numeroase avantaje se îmbină împreună, și este calea prin care harul este cel mai bine prezentat. Cu toate că Dumnezeu ne-ar putea mântui fără o ispășire, totuși, potrivit decretelor Sale suverane, El nu o face. Fără vărsare de sânge, nu poate exista iertare sau mântuire.

În Evrei 2:10 ni se spune că din punct de vedere divin a fost oportun ca Tatăl, pentru a aduce pe mulți fii la slavă, să desăvârșească prin suferință pe Căpetenia mântuirii lor, și astfel

Mântuitorul Însuși se făcea în toate lucrurile asemenea fraților Săi. Pasajele biblice ca cele din Epistola către Evrei (1:1-3; 2:9-18; 9:9-14) ne învață clar că eficacitatea lucrării lui Cristos este condiționată de constituția unică a Persoanei Sale. Accentul din aceste pasaje este pus pe caracterul definitiv sau finalitatea, perfecțiunea și eficacitatea transcendentală a jertfei lui Cristos. Acestea sunt cerute de gravitatea păcatului, păcat care trebuie să fie îndepărtat în mod efectiv pentru ca mântuirea să poată fi realizată.

Mântuirea pe care o implică alegerea Harului, indiferent de aspectul necesității ispășirii, este faptul că mântuirea din păcat duce la o viață de sfințenie și părtășie cu Dumnezeu. Trebuie să existe o îndreptățire care să ia în considerare situația noastră de vinovați și condamnați. Singura dreptate care poate fi concepută și care satisface cerințele situației în care ne găsim ca păcătoși și care satisface pe deplin cerințele unei îndreptățiri complete și irevocabile, este dreptatea lui Cristos. O mântuire din păcat separată de îndreptățire este o imposibilitate, iar îndreptățirea păcătoșilor separată de Dumnezeu, de dreptatea Răscumpărătorului, este de neimaginat.

Crucea lui Cristos este suprema demonstrație a dragostei lui Dumnezeu. Caracterul suprem al acestei demonstrații constă în prețul extrem de mare care s-a plătit prin jertfa făcută. Prețul jertfei care s-a plătit ne asigură de măreția dragostei lui Dumnezeu față de noi și ne garantează

acordarea altor daruri fără plată. „Și dragostea nu stă în faptul că noi L-am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.” (1 Ioan 4:10)

În final, există argumentul care reiese din dragostea lui Dumnezeu care trebuie să pedepsească păcatul. Păcatul stă în contradicție cu Dumnezeu și de aceea El reacționează împotriva lui cu o indignare sfântă. Principiul acesta explică jertfa Domnului Isus Cristos și agonia din grădina Ghetsimani, apoi de pe Golgota, pentru noi și în locul nostru. Slăvit să îi fie Numele!...

NATURA ISPĂȘIRII

Când vorbim despre acest subiect este foarte important să folosim o categorie mai cuprinzătoare de adevăruri duhovnicești, care vor însuma diferite aspecte ale acestei învățături biblice. Categoriile mai specifice în termenii cărora Sfânta Scriptură prezintă lucrarea de ispășire a Domnului sunt: jertfa, împăcarea, reconcilierea și răscumpărarea.

Sfânta Scriptură consideră lucrarea lui Cristos ca o lucrare de ascultare și folosește acest termen de multe ori pentru a putea justifica concluzia că ascultarea este foarte importantă și suficient de cuprinzătoare ca să poată fi văzută ca un principiu unificativ sau integral. Caracterul acestei concluzii poate fi apreciat mai bine dacă vom medita la un pasaj din Vechiul Testament găsit în cartea lui Isaia capitolul 53. Pasajul acesta, mai mult ca oricare altul, ne delimitează sau descrie modul ispășirii lui Cristos.

În ce calitate este văzut personajul suferinței din Isaia 53? În nicio calitate în afară de cea de rob: „Iată Robul Meu, va propăși, Se va sui, Se va ridica, Se va înălța foarte sus”. (Isaia 52:13). Domnul nostru Însăși dă la o parte orice îndoială cu privire la validitatea acestor cuvinte atunci când definește scopul venirii Sale în lumea noastră, scop pe care l-a formulat în termeni care, în mod sigur, ne transmit această implicație: „Căci M-am coborât din Cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis”. (Ioan 6:38)

Cu privire la evenimentul morții Sale, eveniment culminant și

pivotant în realizarea răscumpărării, Isus a spus: „Tatăl Mă iubește, pentru că Îmi dau viața, ca iarăși s-o iau. Nimeni nu Mi-o ia cu sila, ci o dau Eu de la Mine. Am putere s-o dau și am putere s-o iau iarăși...” (Ioan 10:17-18)

Ascultarea lui Cristos a fost demonstrată în purtarea pedepsei lui Dumnezeu asupra păcatului și în satisfacerea deplină a cerințelor dreptății. Ascultarea Sa devine temelia pentru iertarea păcatelor și justificarea prezentă. Moartea pe cruce, ca și cerința culminantă a prețului de răscumpărare, a fost îndeplinită ca un act suprem al

ascultării; n-a fost o moarte impusă, forțată, ci o moarte de cruce acceptată de bună voie și în ascultare.

Prin procesul ascultării Domnul Isus a fost făcut desăvârșit ca Mântuitor. Conceptul poate fi văzut în lucrarea de ispășire a lui Cristos, concept care stabilește forța activă a lui Cristos în realizarea răscumpărării noastre din groaznică robie a păcatului în care am fost fiecare din noi. Slăvit să fie Domnul, care ne-a eliberat din aceasta groaznică robie! Va urma

30 MARCH - JOY AT TABOR PENTECOSTAL CHURCH - CHILD DEDICATION

Marius and Erika Decan had the blessing of dedicating their first baby, Levi Emmanuel Decan born on 11th of February 2025, at Tabor Romanian Pentecostal Church. This beautiful event recognised that this child is a gift from God and that the parents are entrusting Levi's life to God's will and plan as they raise him up according to God's Word and ways.

Psalm 127:3-4 is a perfect verse to demonstrate this: “Children are a heritage from the Lord, offspring a reward from him. Like arrows in the hands of a warrior are children born in one's youth”.

Correspondentă Luisa Cîmpean

The pool of Siloam

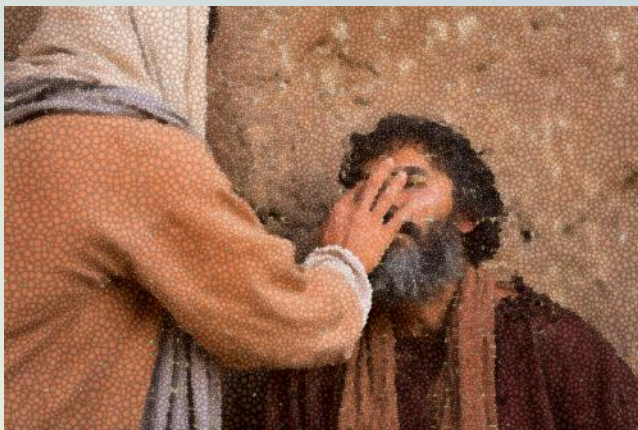
Bob and Debby Gass

Paul writes: *"Brethren, if a man is overtaken in any trespass, you who are spiritual restore such a one in a spirit of gentleness, considering yourself lest you also be tempted. Bear one another's burdens, and so fulfill the law of Christ. For if anyone thinks himself to be something, when he is nothing, he deceives himself (Galatians 6:1-3).*

When a brother or sister in Christ goes astray, the Bible tells us what we must do; lovingly confront them, gently correct and counsel them, and cover them.

The Bible says, *'... love will cover a multitude of sins' (1 Peter 4:8)*. Now the word 'cover' doesn't mean 'cover up'; it means provide a place of shelter and restoration where they can be made whole. Is restoring someone sometimes messy? Yes, especially if they have hurt others and brought embarrassment to the family of God. But that's the point — they are still our spiritual family! The world is watching to see how we handle this. If we throw away those among us who stumble, why would the world turn to us for help?

Jesus healed a blind man by rubbing clay in his eyes and telling him to go and wash it off in the pool of Siloam. How far away was the pool? We don't know. But he needed someone to hold his hand and walk with him until he reached it, and his sight was restored. And that's what we have been called to do.

Eternal crown

"The Spirit Himself bears witness with our spirit that we are children of God, and if children, then heirs—heirs of God and joint heirs with Christ, if indeed we suffer with Him, that we may also be glorified together."
(Romans 8:16,17)

Has life struck you down,
With trials and with care,
He offers an eternal crown,
To all His suffering share.

So never grumble or complain,
Who are we to ask Him why,
Not a word He owes explain,
To our pride we must now die.

Let love your heart to train,
Offerings of sacrifice bring,
For our loss for Him is gain,
Glory for our worthy King.

Boldly welcome suffering,
How else can faith mature,
Praise to Him let's bring,
And learn to joyfully endure.

For nothing brings us closer,
To our Father God above,
Than faith which fire will bolster,
And in pain a heart of love.

So go and comfort others,
As God has comforted you,
Share with sisters and brothers,
The grace that saw you through.

Matthew Nicolici

* "Worrying is carrying tomorrow's load with today's strength- carrying two days at once. It is moving into tomorrow ahead of time. Worrying doesn't empty tomorrow of its sorrow; it empties today of its strength."

* If you look at the world, you'll be distressed.
If you look within, you'll be depressed.
If you look at God you'll be at rest."

* "What wings are to a bird, and sails to a ship,
so is prayer to the soul."

Corrie Ten Boom

Commonwealth Bank

Hi, I'm Lucy Schneider

As a Home Lending Specialist in Melbourne
I understand that no two home buyers are the same.

I can guide you through home buying process,
provide you with a conditional pre-approval.
I can help you to choose the right home loan
for your financial situation and lifestyle.

Call me to arrange an appointment.
Mobile: 0410 428 469
Email: lucia.schneider@cba.com.au

Retail Banking Services
Commonwealth Bank
Level 1, 17 Douglas Street,
Noble Park Vic 3174

Selling?

Get GR8.Get SOLD!

Local. Trusted.
Record Results.

**GR8
EST8
AGENTS
.COM. AU**

FREE MARKET APPRAISAL

Are you looking to sell, buy or just
curious about the current value of
your home?

For a free, no-obligation market
appraisal of your home, contact
Margareta Ulici at:
0413 246 294 or
margaret@gr8est8agents.com.au
FREE Section 32
when you mention this Ad!

9/418 Princes Highway, Narre Warren, 3805 (corner of Webb Street)

ROMAN LAWYERS

Suntem avocați cu
experiență, specializați
într-o varietate amplă de
domenii:

Dreptul familiei, litigație
civilă, comercială și
testamentară și dreptul
criminal. Testamente,
împunțirile financiare
și de sănătate. Vânzări
sau cumpărări de case.

Adresa poștală:
5 Llewellyn Place,
Eumemmering, 3117,
Victoria, Australia.
PH.: 0423 810 460
Fax: +61 3979 7997
Email:
info@romanlawyers.com.au

Nu ezitați să ne contactați dacă aveți întrebări sau dacă doriți
să discutați despre nevoile dumneavoastră specifice.

Café Transylvania

*Original recipes,
Fresh and delicious*

We make birthday cakes.
Everything served in the
premises is home made.
We make reservations for
birthdays or any occasion.
Our program is:
Tue to Thu: 9am - 5.30pm
Fri and Sat: 9am - 9pm
Sunday: 9am - 6pm
DELIVERY! (Condition apply)

Shop 4 Spring Square, Hallam,
VIC 3803,

Phone number:
03 9796 5227, 04 3216 2907
kate@cafetransylvania.com

ARCCI LTD

GLOBAL BUSINESS PLATFORM FOR ROMANIAN ENTREPRENEURS

ARBC | ARCCI OVERVIEW

Services and Membership Benefits

- Links Romanian businesses with the global market
- Provides resources, networking, and support to Romanian entrepreneurs
- Offers job listings, mentorship, and events (virtual and in-person)
- Expands business opportunities

For More Information:

+61 424 515 676

101 Collins Street
Melbourne
Australia

AUSTRALIAN ROMANIAN
BUSINESS CHAMBER

SEND YOUR COMPANY DETAILS TO:

arcci.australia@gmail.com

Studiază în Australia!

- înscriere la facultate sau master
- aplicații pentru viză de student
- asistență GRATUITĂ de la A la Z

Ștefan

T: 0434 542 030

E: info@hello-aussie.com.au

HELLO AUSSIE
STUDENT SERVICES

Revista Speranța mulțumește tuturor sponsorilor pentru sprijin și încurajare.

**ACCOUNTING,
TAXATION &
ADVISORY SERVICES**

Email: office@cgdpartners.com.au

For exceptional business results, talk to our friendly tax specialists today. We'll help you discover better tax strategies and provide timely business support.

Our real value is in the tailored advice, planning, consulting and research we offer. Take advantage of our strong technical skills and up-to-the-minute knowledge of tax solutions and tax strategies for your business.

Traian Secară
Minister of religion

**Oficiez căsătorii civile și
religioase în Australia
de peste 26 de ani.
Mă puteți contacta la:**

Telefon: 0407-708-887

Email: tsecara@hotmail.com

**PROFESSIONAL
MIGRATION SERVICES**

admin@emblemconsult.com

Cristina Pomana

Registered Migration Agent
MARN: 1678015
Emblem Consult Pty Ltd.

Suflet de mamă

Sub ploaia de frunze ce cad pe cărare
Mă scutur ușor, îmi e frig și mă doare...
Cu sufletul strâns, mă ascund în trecut,
Te zăresc, ești un prunc încă-n brațe ținut.

Au venit peste mine anotimpuri târzii,
Degeaba aștept, fiul meu, ca să vii.
Ai plecat, te-ai desprins ca o pasăre-n zbor
Și te-ai dus pe-al tău drum. De tine mi-e dor.

Mi-e greu să privesc, m-ai uitat îndeajuns...
Nici nu vezi, nici nu știi câte nopți eu am plâns,
Cât aștept să îmi spui doar o vorbă... și-atât...
Anii trec, dragul meu, ce-i pierdut, e pierdut.

Aș mai vrea ca să fii iar un prunc, să te-alint.
Sunt dorințe și gânduri ce zilnic mă mint,
Parcă ieri fost-am și eu ca tine... În timp,
Te transformi într-un totu și fizic și chip.

Neschimbată rămâne iubirea de mamă,
Ea plânge, se roagă și nu ține-n seamă
Greșeala și vorba-n mânie rostită.
Ea știe să ierte ființa iubită,

Atâta-ar mai vrea azi sărmana, să zică,
„Mă rog pentru tine, să nu-ți fie frică,
O mamă e gata mereu de jertfire,
Ea viața și-ar da pentru fiu, din iubire!”

Sub ploaia de frunze ce cad pe cărare,
Mă scutur ușor, îmi e frig și mă doare.
Cu sufletul strâns, mă ascund în trecut,
Te zăresc, ești un prunc încă-n brațe ținut,

Au trecut peste mine anotimpuri întregi
Și te văd, fiul meu... Într-o zi-ai să-nțelegi,
Când peste tample, ninsori vor veni,
Ce-i dorul de mamă, dar eu, n-oi mai fi...

Lucica Boltașu

OUR 9 BAPTISM CANDIDATES

MARANATA ROMANIAN BAPTIST CHURCH

